

POHJAN POJAT

Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeripiirin ja Pohjois-Pohjanmaan Reservin Aliupseerien Piirin tiedotuslehti

Kuvat tutustumistilaisuuden eräästä vaiheesta Pohjanmaan Tykistörykmentissä Oulussa 29. 4. 1961.

N:o 2 • 1961

Suosittelaa

**Hyvinkään
kauppapuutarha**

K. Vakkuri

Hyvinkää

ja

Kukkatoimitus-Oulu

Kukka-alan tukkuliike

Yhdystorni

Oulu

Pohjan Pojat

OULU

Päätoimittaja

Kapteeni

F. Kuusisto

Sepänkatu 9

Puh. t. 14 321

k. 13 785

Toimitussihteeri

Kapteeni E. Salmi

Tuira, Etelätarhatie 14

Puh. 12 625

Toimituskunta:

kapteeni O. Kauniskangas, kapteeni A. Alanne, yliluutnantti P. Alho, luutnantti E. Norio, vääpeli V. Irjala, vääpeli J. Pälve, ylikersantti L. Boström ja alikersantti A. Seppänen.

Lehtemme ollessa juuri painoon menossa saimme järkyttävän tiedon, että toimituskuntamme jäsen kapteeni Viljo Olavi Kauniskangas oli nukkunut ikuisen uneen 14. 5. 61 lyhyen, mutta ankaran sairauden murtamana.

Kapteeni Kauniskankaan poistuminen oli suuri menetys niille maanpuolustusjärjestöjen lukuisille elimille, joiden työskentelyssä hän oli mukana. Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeripiirinkin urheilu-upseerina ja piirihallituksen työvaliokunnan jäsenenä 10 vuoden aikana tuli kapteeni Kauniskangas tunnetuksi laajan piirimme, kaikissa kerhoissa. Lukemattomissa reservin upseerien eri tilaisuuksissa hän oli tavalla taikka toisella mukana ja aina parastaan antaen.

Maanpuolustushengen elävöittä-mälle upseerille ja rehdille toverille kunniaa tehden

F. Kuusisto.

NYKYAIKAINEN JALKAVÄKI

Tiede ja tekniikka ovat antaneet nykyisen sodan johtajan käsiin mitä mielikuvituksellisimpia joukkotuhovälineitä. Ydinenergian soveltaminen taisteluaseisiin ja nopeasti kehittynyt ohjustekniikka mahdollistavat miljardeja trotyylikiloja vastaavan hävitysvoiman lähettämisen mantereelta toiselle muutamassa kymmenessä minuutissa. Pienet ydinräjähteet ovat parasta aikaa muuttamassa niin maa- kuin meri- ja ilmataistelun kuvaa. Saattaa näin ollen olla lähellä ajatus, että tulevaisuuden sota käydäänkin »nappia painamalla» käyttäen elintärkeisiin kohteisiin suunnattuja ydinenergialla ladattuja ohjuksia, jotka lyhyessä ajassa tulisivat lamauttamaan vastustajan toimintamahdollisuudet kaikkialla. Taistelu klassillisin asein ja aselajein ei tällöin tarvittaisikaan. Erityisesti pidetään tämän suuntaisessa ajattelussa jalkaväkeä aikansa eläneenä. Esitetyn kaltaista tulevaisuuden sodan kuvaa ei voidakaan pitää täysin mielikuvituksen tuotteena, jos sitä tarkastellaan julkisuudessa jatkuvasti esilletulevaa joukkohävitysvälineiden muodostamaa taustaa vastaan. Jos kuitenkin pyritään pitämään »jalat maassa» ja tutkimaan nykyisyyttä tosiasioiden valossa, päädyttäneen ilmeisesti aivan toisenlaiseen käsitykseen tulevaisuuden taistelukentästä ja nimenomaan jalkaväen merkityksestä siinä. Antakaamme eräit-

ten lännen ja idän sotilasasiantuntijoitten lausua kyseistä asiaa koskevia käsityksiään. Eräs arvovaltainen amerikkalainen sanoo:

»Jalkaväkisotilas on viimeinen ratkaiseva ase missä sodankäynnissä tahansa. Hänen taitoaan, kokemustaan ja rohkeuttaan ei korvaa mikään ase. Siihen asti, kunnes lentävä linnoitus voi vallata kaupungin tai sukellusvene ottaa haltuunsa kukkulan, me tarvitsemme miestä, jolla on jalat maassa.»

Idässä laaditut uudet ohjesäännöt korostavat voimkakaasti jalkaväen merkitystä vihollisen lopullisessa tuhoamisessa. Eräs venäläinen asiantuntija kirjoittaa: »Massa on hyökkäyksessä ratkaiseva. Massa muodostuu mies- ja tulivoimasta, eikä se perustu ainoastaan lukumääräiseen voimaan.» Ihmisen merkitystä korostetaan siis massassakin.

Ammattipireissä on yleensä oivallettu, että niin pelottava kuin ydinvoima taistelukentällä onkin, se ei kuitenkaan valtaa eikä pidä hallussa mitään. Tähän tehtävään, joka on sodankäynnin lopullinen päämäärä — vastustajan alistaminen omaan tahtoon —, tarvitaan jalkaväki. Huolimatta siitä, että nykyaikaisella taistelukentällä jalkaväki entistä tehokkaammin tuetaan ja entistä taistelukykyisempänä kuljetetaan ratkaisutaisteluihin, kriittilliset viimeiset sekunnit se

hyökkää tai puolustaa yksin omin asein luottaen vain omaan fyysiseen ja psyykiseen kelpoisuuteensa. Jalkaväki on tulevaisuudessa-kin taistelukentän herra. Se on joustavasti mukaantunut uuden ajan vaatimuksiin, ydinräjähteitten pirstomaan taistelukenttään. Sille on annettu yhä tehokkaampia omia aseita. Mutta sen taistelu on varsin klassillista, taistelun lopuksi mies miestä vastaan katkerassa lähitaistelussa. Tämä kylmä tosiasia silmien edessä on jalkaväkeä kaikkialla kehitetty. Millainen on sitten nykyaikainen jalkaväki. Toinen maailmansota, jonka kokemuksia on kaikkialla varsin tarkoin analysoitu, osoitti, että jalkaväen tulivoima oli ollut riittämätön. Eräissä amerikkalaisissa tutkimustuloksissa todettiin, että vain kolmannes iskuportaasta suoritti tehollista taistelua, muitten ampuessa tehottomasti mm. taivaalle, tai sitten aseet olivat epäkunnossa monimutkaisten konstruktioiden aiheuttamien häiriöiden johdosta. Lisäksi todettiin taistelijan kuorituksen liiallisuus, mihin pääasiassa olivat syynä tarpeettoman painavat aseet, ampumatarvikkeet ja kenttävarustus, joka oli omiaan vähentämään taistelijan liikkuvuutta. Ottaen huomioon saadut kokemukset ja ydinräjähteitten luoman uuden kuvan taistelusta jalkaväen kehittämisessä asetettiin vaatimuksina mm.:

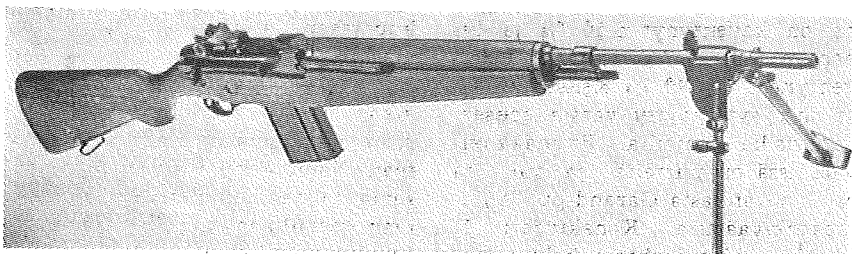
- tulivoiman kaikinpuolinen lisääminen erityisesti huomioon ottaen panssareiden torjunta,
- taisteluvälineistön ja muun varustuksen kenttäkelpoisuuden lisääminen nimenomaan häiriöt-

tömyyttä ja kevyeyttä silmälläpitäen.

Tulivoiman kehittämisessä oli siis selvä päämäärä. Oli saatava aseistus, joka takaisi kohteeseen entistä enemmän tuhoavaa energiaa samassa aikayksikössä kuin ennenkin. Lisäksi tällä aseistuksella oli oltava kyky läpäistä kaikki nykyaikaiset ja tulevatkin panssari-konstruktiot. Ydinräjähteet olivat sanelleet hajauttamisvaatimuksen sekä myöskin yhä syvemmälle maahan suojautumisvaatimuksen. Jalkaväen oli kuitenkin pystyttävä täyttämään tehtävänsä, mikä oli vastustajan lopullinen tuhoaminen. Näin ollen oli pystyttävä tappioiden välttämiseksi olemaan paikallisesti hajallaan ja syvällä, mutta ajallisesti keskittymään nopeasti ja iskemään tehokkaasti. Oli siis hankittava välineet, helikopterit, ambfibio ajoneuvot, mitä erilaisimmat moottoroidut kulkuneuvot, joilla jalkaväki voitiin nopeasti koota ja kittää. Ennenkaikkia — ja etenkin meillä oli liikku—vuuden lisäämiseksi erityisesti tehostettava koulutusta fyysillisen kyvyn ja liikkumisen teknillisen taidon lisäämiseksi vaikeissa maasto-olosuhteissa.

Kuusikymmenluvulla alkaa nyt nykyaikainen jalkaväki hahmottua. 10—15 vuotta kestäneen kehitystyön ensimmäiset kokonaistulokset sekä idässä että lännessä alkavat olla näkyvissä. Lännessä on iskuportaan seitsemän erilaista asetta korvattu kolmella. Uudet aseet ovat

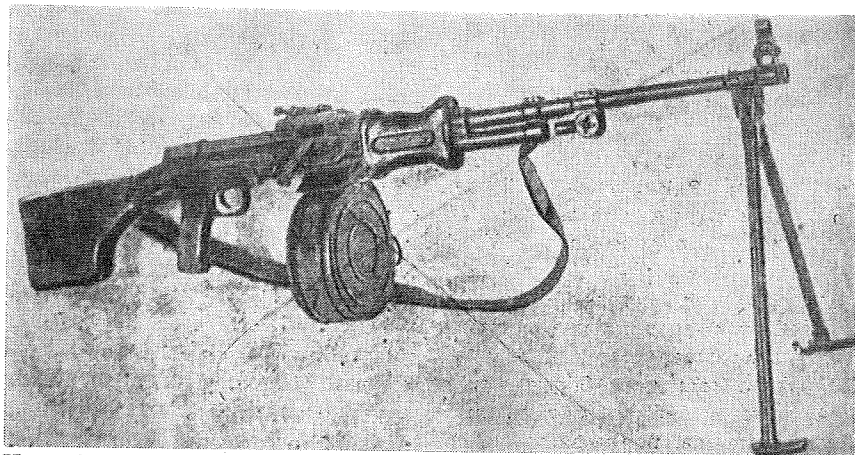
- kevytpiippuinen rynnäkkökivääri M 14,
- raskaspiippuinen rynnäkkökivääri M 15 ja (Kuva 1)
- kevyt konekivääri M 60,

Kuva 1

Kuva 2

Kuva 3

jotka kaikki ovat kaliperiltaan 7,62 mm ja käyttävät standardisoitua Nato-patruunaa (luoti n 9,3 gr,

kokopaino n 24 gr). Tulinopeudet ovat keskimäärin 600—700 ls/min. Entisiin aseisiin verrattuna patruu-

na on keventynyt n 10 % ja lyhentynyt n 15 %, aseet ovat keventyneet 10—40 %. Konstruktioissa on pysyttäydytty varsin konservatiivisilla linjoilla. Rynnäkkökivääreissä on piirteitä- ja valmiita osiakin vanhasta Garand-puoliautomaattikivääristä. Konekivääri M 60:ssä voi löytää yhtymäkohtia saksalaisen MG 42:n kanssa.

Lännessä on lähdetty iskuportaana aseistuksen uusimisessa länttä radikaalisimmille linjoille. Uusi yleispatruuna on keventynyt n 53 % ja lyhennetty n 26 %. Luodin, joka on rautasydäminen, paino on enään vain n 7,9 gr. Merkillepantavaa on myös että itä on uusissa aseissaan siirtynyt urakantahylsyisen patruunan käyttöön. Tällä idän uudella patruunalla valmistettu 50-luvulla rynnäkkökivääri ja kevyt konekivääri, jotka on nyt jaettu jo koko iskuportaalle. Rynnäkkökivääri m/ Kalashnikov (Kuva 2) on konstruktioltaan varsin yksinkertainen ja näin ollen myös erittäin häiriövapaa ase. Tulinopeus on n 70 ls/min., aseessa käytetään 30 patruunan lipasta. Kevyt konekivääri m/RPD (Kuva 3) muistuttaa sotien aikaista Degtjarjevia. Rakenne on kuitenkin yksinkertaistettu ja aseessa on vyösyöttö. Tulinopeus on n. 700—800 ls/min. Aseen paino on n 7 kg.

Suomessa on myöskin pyritty mahdollisuuksien puitteissa seuraamaan iskuportaana pienikaliiperisen aseistuksen kehitystä. Näkyvinä tuloksina ovat v. 1958 vahvistettu uusi yleispatruuna, ponka paino on n 16 gr, luoti n 8 gr ja hylsy on urakantainen sekä uusi rynnäkkökivääri ja suunnitteilla oleva kevyt konekivääri. Tulinopeudet ovat n 700 ja 1000 ls/min. Arvioitaessa is-

kuportaan aseistuksen uusimisen merkitystä kannattaa nimenomaan kiinnittää huomiota tulivoimaan, ts aikayksikössä saatuun osumamäärään ja ko aseiden toimintavarmuuteen. Nämä tekijäthän ovat ratkaisevia taistelukentällä. Jos suoritetaan vertailu entisten kertalaukausaseiden, pikakivääreiden ja raskaiden konekivääreiden kanssa, voidaan varsin suureen havaintomäärään perustuen todeta, että uusilla aseilla aseistetun ryhmän tulivoima on yli kaksinkertainen entisiin verrattuna. Sitäpaitsi toimintavarmuus on huomattavasti lisääntynyt. Panssarintorjunta-aseistusta on sekä idässä että lännessä kehitetty suunnatun räjähdysvaikutuksen ja rekyylittömien aseitten (sinkojen) viitoittamalle tielle. Tällä tavoin on ratkaistu lähi- ja keskitorjuntakysymykset aina 1000 m:n ampumäetäisyydelle asti. Kaukotorjunta-probleema hakee ratkaisuaan. Siihen on olemassa aseina panssarintorjuntaohjukset, panssarintorjunta-vaunut ja -tykit, mutta mikään näistä ei täysin tyydytä nykyaikaisista taktillista johtajaa. Panssarintorjunta-aseistuksen kehityksessä on merkillepantavaa, että periaatteena pystytään kaikki panssarit läpäisemään, mutta käytännössä näin ei ole täysin asianlaita. Huomattakoon vain iskukulmaprobleema ja sytytimen hitaus. Niinpä panssarivaunut tulevat olemaan aina kunnioitettavia vastustajia tulevaisuuden taistelukentillä. Tulivoimaa lisäävinä aseina jalkaväen käyttöön annetaan myös käsikranaatteja, miinoja, kranaatinheittämiä ja ilmatorjunta-aseita.

Käsikranaatin merkitys on yleisesti tunnettu. Olisi vain syytä ke-

hittää kenttäkelpoinen iskukäsikranaatti, jonka merkitys erityisesti taisteluhaudan tms vyörytyksessä on suuri. Eräissä maissa mm Espanjassa, Englannissa ja Tshekkoslovakiassa on iskukäsikranaatti vahvistettu käyttöön.

Jalkaväen ilmatorjuntakysymys on useissa maissa ollut päivänpoltava. Suurvallat ovat ratkaisseet asian erikaliperisillä aseilla pienten hakiessa yleisratkaisua. Puolituumainen tai 14.5 millinen näyttääkin olevan usealla taholla jalkaväen yleisratkaisu it-kysymyksessä. Suuremmista kaliperisista 20—30 mm voisivat vielä tulla kyseeseen, mutta nämä sekä suuremmat jäänevät kuitenkin painonsa ym ominaisuuksiensa puolesta jalkaväen ulkopuolelle.

Esitetyssä on pyritty osoittamaan, että entiseen verrattuna jalkaväen iskuportaansa aseistus on läpikäynyt mullistavan muutoksen. Ovathan pienikaliperiset sekä panssarintorjunta-aseet täysin uusiintuneet.

Jalkaväen liikkuvuutta on lisätty panssaroidulla miehistökuljetusajoneuvoilla, helikoptereilla, traktoreilla ja työkoneilla tieurien nopeaa aukaisemista varten. Esimerkiksi uudessa amerikkalaisessa Pentonic-divisioonassa, missä on 5 vahvennettua pataljoonaa vastaavaa taisteluosastoa, voidaan kolme taisteluosastoa kuljettaa tarvittaessa moottoroituna osittain maitte, osittain ilmoitse. Meillä Suomessa jalkaväen maastoliikkuvuutta ja erityisesti huollon toimintaa on edistetty traktoroinnilla. Osoituksena nykyaikaisen jalkaväen liikkuvuudesta mainittakoon Länsi-Saksassa suoritettussa talvisotaharjoituksessa

Reservin aliupseerit, Veljet!

Luovutettuani 9. 4. -61 pidetyssä liittomme vuosikokouksessa puheenjohtajan tehtävät seuraajalleni vääpeli Arnold Stenvall'ille, haluan vielä kerran muistuttaa mieliinne ne ajat, jolloin toimintamme alkoi.

Yhdistystoimintamme alkoi sotien ja toiminta oli vaatimatonta. Kun jälkeen pienenä ja huomaamattomana. Uusia jäseniä liittyi hitaasti

saadut kokemukset. Jalkaväki pysyi etenemään taistellen n 80 km päivässä, mikä on kunnioitettava saavutus.

Nykyaikainen jalkaväki taistelee tulevaisuudenkin taistelukentillä. Sen aseistus on kauttaaltaan automatisoitu, se voi käyttää taktillisia ydinräjähteitä, se liikkuu paljon moottoroituna, hyppää lentokoneista tai ratsastaa helikoptereilla, mutta perusluonteensa se on säilyttänyt. Sen ydin jalkaväkitaistelija käy lopuksi varsin klassillista taistelua, tuhoaa vastustajansa ja säilyttää omat elinmahdollisuutensa. — Vaikkakaan me suomalaiset emme ole voineet saada kaikkia nykyaikaisen tekniikan huippusaavutuksia jalkaväkemme käyttöön, olemme kuitenkin valppaasti seuranneet kehitystä ja mukauttaneet jalkaväkemme omiin olosuhteisiimme. Jalkaväkemme kykyyn taistella tehokkaasti hyväksikäyttäen maasto- ja sääolosuhteitamme voidaan suhtautua varsin luottavaisesti.

kuitenkin uusia yhdistyksiä perustettiin jatkuvasti, antoi tämä lupauksen tulevaisuudesta.

Liittomme perustaminen 17. 4. -55 osoitti uskomme olleen oikean ja työmme tarpeellisen. Tällöin alkoi-kin edelleen jatkuva hedelmällisen työn ja toiminnan aika.

Monien miesten rehdin ja alttiin sekä hyvän yhteistyön tuloksena on liittomme päässyt asemaan, jossa sitä omankin piirimme ulkopuolella arvostetaan. Luonnollisesti emme vielä ole tehneet kaikkea sitä, mihin voisimme päästä ja mihin haluaisimme, mutta tyytyväisiä voimme kuitenkin olla saavutuksiimme.

Minulla on ollut kunnia ja ilo olla liittomme puheenjohtajana niinä vuosina, kun sen työlle on luotu suuntaviivat ja tiedän ettei kehitys vielä ole huippuaan saavuttanut. Minä tiedän samoin kuin jokainen Teistäkin, että vapaaehtoinen maanpuolustustyö saavutta sen laajuuden ja arvonnannon, joka sille kuuluu vain yhteistyötä tehden ja yhteen hiileen puhaltuen.

Joutuessani edelleen liiton toiminnanjohtajana olemaan mukana yhteisessä työssämme, toivon hartaasti saavani Teidän jokaisen apua kaikissa niissä tehtävissä, joita yhteisessä asiassamme joudun hoitamaan.

Virpittömästi toivon, että jokainen meistä omalta osaltamme auttaisi äsken valittua puheenjohtajaamme hänen vaativassa työssään. Täten toimien myötävaikutamme jokainen liittomme jatkuvaan kehitykseen ja menestykseen.

Helsingissä, huhtikuun 17. päivänä 1961.

GUNNAR LEHTI

Toiminnanjohtaja

Reservin aliupseerit koolla Kuopiossa

**Arnold Stenvall uudeksi
puheenjohtajaksi**

Reservin Aliupseerien Liiton vuosikokous pidettiin äskettäin Kuopiossa kauppaoppilaitoksen juhlasalissa. Kokouksen yhteydessä suoritettiin myös Kuopion Reservin Aliupseerit ry:n lipun vihkiminen. Tilaisuus alkoi Kuopion varuskunnan soittajien ja yleisön yhteisesti esittämällä virrellä 459. Lipun vihkimisen suoritti rovasti A. Nenye ja puheen lipulle piti poliisitarkastaja T. Hiltunen. Vihkimistilaisuus päättyi soittokunnan ja yleisön yhteisesti esittämään Lippulauluun. Lipun on suunnitellut taiteilija Veikko Koponen ja sen on valmistanut kuopiolainen käsityöliike Kotityö.

Reservin Aliupseerien Liiton vuosikokous alkoi varuskunnan soitto-kunnan esityksellä. Vääpeli P. Widkopp lausui tervehdyssanat. Puijon Laulun laulettua kolme laulua piti avajaispuheen liiton eroava puheenjohtaja, yliväapeli Gunnar Lehti.

Puheessaan hän loi katsauksen liiton toimintakertomukseen viime vuodelta ja mainitsi, että kaikkiaan on liitossa mukana 163 jäsenyhdistystä ja että reserviupseeripiirien muodostaminen on yhtä piiriä luu-kuunottamatta valmis.

Hetken hiljaisuudella kunnioitettiin riveistä poistuneiden aseveljien muistoa, ja tämän jälkeen puhuja luovutti liiton myöntämän hopealevykkeen kersantti Esko Harjulle

Ylivääpeli J. Arrelo

Reservin

Aliupseeriliiton

järjestämät kilpailunjohtajakurs-
sit pidettiin Sotkamossa, Vuokatin
Urheiluopistossa 11. 5.—13. 5. 61.
Kurssin johtajana toimi alikersant-
ti Laitinen ja liiton toiminnanjohtaja,
ylivääpeli Gunnar Lehti selvitteli oman
koulutustyönsä ohella sääntö- ym. ensitärkeitä ja kilpailu-
ille ominaisia seikkoja. Ammun-
tapuolen koulutuksesta vastasi alik-
ersantti A. Niemelä, joka touhusi
omia vaivojaan säästämättä kurs-
silaisten hyväksi. Kartanluku ja
suunnistus oli sot.mest. Lipitsäisen
erittäin mukavasti huumorin hyös-

Tampereelta. Samanlainen levyke
on kuukausi sitten luovutettu ker-
santti Toivo Kaiposelle.

Kokous lähetti sähkösanomat ta-
savallan presidentille, puolustusmi-
nisterille ja veljesjärjestöille Ruot-
siin. Kokouksen edustajat kävivät
laskemassa sankarihaudoille seppe-
leen.

Liiton uudeksi puheenjohtajaksi
valittiin Arnold Stenvall Helsingis-
tä ja hallitukseen vääpeli Arno
Vaarne Satakunnasta sekä Pohjois-
Hämeen piiristä vääpeli Paavo Jär-
vinen, Kymen piiristä alikers. Juk-
ka Martin, Pohjois-Pohjanmaan pii-
ristä ylikers. Lasse Boström ja Ete-
lä-Pohjanmaan piiristä vääpeli Eino
Rintasalo. Kokouksen loppusanat
lausui vääpeli P. Widdopp.

Kokoukseen osallistui useampaan
sataan nouseva reservin aliupsee-
rien joukko.

Alikersantti A. Seppänen:

Hiukan suunnistamisesta

Suunnistus, todellinen amatöö-
rien urheilu, on saavuttanut meillä
Suomessa erittäin hyvän jalansijan
erilaisten liikuntamuotojen joukos-
sa. Mikä voisiikaan olla luonnolli-

tein opetusaiheena. Osanottajia
kurseilla oli Keski-Pohjanmaata,
Ilmajokea ja Seinäjokea myöten
aina Pohjois-Pohjanmaalle Kemi-
järveä ja Aavasaksaa hipoen, yh-
teensä 20 aliupseeria. Ohjelma
kurseilla oli erittäin tiivistä jos-
kin moni visainen asia selviteltiin
oppilaille mielenkiintoisesti. Mai-
nittakoon vain sot.mest. Lipitsäi-
sen leikilliset ja lystikkäät opetus-
kohteet. Rentoutumistakin ehdittiin
varsinaisen palveluksen ohella har-
rastaa; kuka kiipeillen Vuokatin
huipulle ylös syöksyrataa, tennistä
pelaten ja makoisia löylyjä saunas-
ta hakien. Kurssin viimeisenä päi-
vänä joutuivat oppilaat sitten »ju-
nailemaan» Sotkamon res.upseereil-
le ja -aliupseereille järjestetyn
maastokilpailun toimitsijoina. Se,
miten kukin tehtävistään suoriutui
— puntaroitiin loppupalaverissa,
jossa ihmeeksemme todettiin jokai-
sen hyvin läpäisseen kokeensa ja
oppineen paljon uutta mielenkiin-
toista, tärkeää seikkaa. Kun sitten
toiminnanjohtaja ja muut kurssin
fiskaalit saattelivat kurssilaiset au-
toihin ja junaan, oli jokaisen pois-
lähtevän mielessä toivomus, että
vastaavanlaisia tilaisuuksia voitai-
siin järjestää useamminkin. Tähän
samaa toivomukseen yhtyy muka-
na ollut Oululainenkin

sempaa, sillä jo menneinä aikoina esi-isämme olivat mitä erinomaisimpia metsien samoojia, eikä heillä ollut käytettävissään niin hyviä apuvälineitä kuin nykyajan suunnistajalla.

Suunnistus, olipa sitten kysymys kiivastahtisesta kilpasuunnistuksesta tai rauhallisesta erilaisin tehtävin kuuluvasta suunnistustavasta, kehittää havaintokykyä. Yhtämitainen maaston ja kartan vertailu vaatii henkistä ponnistusta ja tämä lisättyä hyvällä yleiskunnolla ei voi johtaa muuhun tulokseen kuin että suunnistus on erittäin sopiva urheilumuoto ikään ja kokoon katsomatta.

Suunnistus opettaa meitä kulkemaan maastossa, johdonmukaiseen ajatteluun, nopeiden päätösten tekoon, sekä löytämään oikeita ratkaisuja valitessamme erilaisia reitinkulkumahdollisuuksia rastilta toiselle. Suunnistaja itse saa nauttia ja kokea löytämisen ilot ja surut, väsymisen erilaisine ilmenemispainein, voimien palaamisen ja saunomisen (uimisen) nautinnon.

Kilpailuja järjestettäessä olisi otettava niin res.upseerien kuin res. aliupseerien huomioon, yhteisten kilpailujen järjestäminen, joka jokainen kilpailu vaatii oman järjestelynsä, ei myöskään pidä unohtaa urheiluseurojen kanssa mahdollisesti tapahtuvaa yhteistyötä. Paikalliset olosuhteet tietysti ratkaisevat millä tavalla näitä tilaisuuksia voidaan järjestää. Jotta kilpailuihin saataisiin mahdollisimman paljon osanottajia res.upseereista ja res. aliupseereista, tulisi ne järjestää kilpailijoiden tasoa vastaaviksi. Ei ole harvemmin mukana olevalle innostukseksi jos radat ovat huo-

mattavasti korkeampaa tasoa kuin kilpailija, ei myöskään saisi olla päinvastoin. Tämän vuoksi, jos suinkin on mahdollista, tulisi järjestää useampia ratoja, että kilpailijat voisivat valita radan kykyjensä mukaisesti.

Harjoitustoimintaa voitaisiin useasti pitää paikkakunnalla tai määrättyssä maastossa, vaikka niistä ei olisikaan sopivia karttoja. Tällöin voidaan käyttää esim. seuraavia harjoitus- (kilpailu) muotoa: Osanottajalle annetaan kirjalliset ohjeet, jotka ovat kuitenkin mahdollisimman selvät ja yksinkertaiset. Esim. 1) Kulje 650 m lähtöpaikalta pohjoiseen menevää tietä. Rastilla lippu. 2) Kulje suunnassa 12.00 220 m, jolloin tulet polulle, jotka vasemmalle 175 m niin löydät rastilipun. 3) Kulje polkua edelleen 110 m, josta suunnassa 34.00 175 m tulet ladolle josta jatkat ladolta lähtevää tietä 420 m mistä suunnalla 15.00 125 m on rastilippu jne. Matkan varrella voi olla erilaisia tehtäviä, kuten matkan arviointia, kartan lukua ym. Ammunta voidaan myös helposti lisätä kilpailuun, jolloin mielenkiinto huomattavasti lisääntyy. Sellaisessa maastossa, mistä on karttoja, on erittäin suosittu kilpailu kartalle piirretyn reitin mukaisesti kulkeminen. Rastit ovat maastossa merkitty selvästi, jotka kilpailija sitten merkitsee karttaansa. Tässäkin on järjestäjän hyvä muistaa, että kilpailijat ovat ainakin aluksi kovin eri tasoisia, jolloin on syytä laatia useampia ratoja.

Luonnollisin kilpailu on tietenkin ns. tavallinen suunnistuskilpailu; tähän olisi kuitenkin hyvä lisätä kartanluku- ja matkanarviointi

RUL:n ja piirin ampumamestaruuskilpailuista

Liiton kilpailut järjestetään — kuten tunnettua — tänä vuonna Oulussa elokuun lopulla. Lajeina ovat isopist. 30+30, pistoolikuvio (ase vapaavalintainen) 30 lauk., pienoiskiv. 3×20 sekä kiväärikenttäammunta. Koska n.s. englantilaisottelu (pien.kiv. 30 l. 50 m + 30 lauk. 100 m) on hyljätty sekä kansainvälisistä että SAL:n kilpailuohjelmista on RUL ottanut sen tilalle kenttäammunnan, joka **mahdollisesti** ammutaan seuraavaan tapaan: — matka 100—150 m

10 lauk. heittosarja ja

10 » pikasarja

— kaikki kiväärit ja pienoiskiv. sallittuja, kunhan paino ei ylitä 4 ½ kg.

— kiikaritähtäin kielletty

— tauluna kansainvälinen hiihtoammunnan suuri taulu, mutta rengastettuna (taulu siis musta, pyöreä, halkaisija 30 cm, alareunasta poistettu 5 cm korkuinen segmentti)

Heittolaukaukset:

Taulut näkyvissä 5 sekä piilossa 10 sek. Taulun näyttäytyessä ammut. aina yksi laukaus; yhteensä 10 heittolaukausta. Ennen kilpailua on

3 laukauksen koesarja kiinteään tauluun sallittu.

Kiväärin perän tulee olla ennen ammunnan aloittamista ja laukausten väliaikana maassa. Kiväärin saa nostaa ampuma-asentoon taulun kääntyessä näkyviin.

Pikasarja:

Taulut ovat näkyvissä 2 minuuttia, jona aikana ammutaan 10 laukausta. Ennen kilpailua on 3 laukauksen koesarja kiinteään tauluun sallittu.

Kaukoputken tai kiikarin käyttö kilpailun aikana on kielletty, mutta koelaukausten aikana sallittu.

Pohj.-Pohj. Reserviupseeriipiiri ja P-P:n Reservin Aliupseerien piiri järjestävät yhdessä omat mestaruuskilpailunsa elokuun alussa. RUL:n kilpailuihin valitaan edustajat juuri tämän ottelun perusteella.

Nyt siis vaan metsästys- tai pienoiskivääristä säilytysrasva pois, ja kenttäammuntaa kokeilemaan. — Onpa hauska homma valoisina, pitkinä kevätiltoina jonkun turvallisen sorakuopan pohjalla tai harjun rinteellä ellei ampumarataa ole käytettävissä.

tehtäviä. Jos kilpailu on järjestetty yhdessä urheiluseuran kanssa, voidaan tehtävät suorittaa joko ennen lähtöä tai maaliin saavuttua, myöskin voidaan ottaa tehtäviin käytetty aika huomioon.

Suunnistus on jokaiselle res.upseerille ja res.aliupseerille sopivaa urheilua, eihän tarvitse olla »haka» sarjassaan, vaan muuten nauttia suunnistuksen antamasta »hyvän olon tunteesta».

Englantilainen laivastovierailu Oulussa

Ouluun 20. 5. saapuvan englantilaisen laivasto-osaston johdoluksena on saattaja Urchin. Se on jo viides tämän niminen alus Englannin laivastossa. Aikaisemmat saman nimiset alukset ovat olleet seuraavat:

Ensimmäinen oli 4-tykkinen tykkivene, joka purjehti vuonna 1797 Välimerellä. Se osallistui amiraali Nelsonin johdolla taisteluihin espanjalaisia vastaan mm. Gadizissa. Alus tuhoutui lokakuussa 1800 Tetuanissa, jolloin vain kolme sen miehistöstä pelastui mukaanluettuna aluksen päällikkö luutnantti Groasdaile. Toinen Urchin aloitti purjehduksensa lokakuun 28 pnä 1800. Kuten edeltäjänsäkin se oli myös neljällä tykillä aseistettu tykkivene. Alus otti amiraali Nelsonin johdolla osaa merisotatoimiin Egyptissä 1801, jolloin se sai mm. aluksille annettavan taistelukunniamerkin »Egypt 1801».

7. 7. 1917 laskettiin vesille kolmas Urchin, joka oli torpedovene. Se toimi Pohjanmeren alueella ja myytiin romuksi vuonna 1930. Neljäs Urchin rakennettiin Vickers Armstrongin telakalla. Se oli sukellusvene ja laskettiin vesille 30. 9. 1940. Alus luovutettiin pian tämän

jälkeen Puolan laivastolle, jolloin se sai nimen Sokol.

Nykyinen Urchin oli alunperin sodan aikaisen hätäohjelman mukaan rakennettu hävittäjä. Rakentamisen suoritti Vickersin telakka Barrowissa. Alus laskettiin vesille 8. 3. 43 ja luovutettiin laivastolle saman vuoden syyskuussa. Se kunnostautui merisotatoimissa Välimerellä ja Itä-Atlantilla saaden seuraavat taistelukunniamerkit: »ANZIO-1944, MEDITERRANEAN-1944, NORMANDY-1944 ja ADRIATIC-1944». Marraskuussa 1944 alus siirrettiin Tyy-nellemerelle taisteluosasto 57:een amiraali sir Phillip Vian'n alaisuuteen. Se osallistui Palembang'n ja Okinavan taisteluihin. Vuonna 1946 alus siirrettiin reservilaivastoon. Kesällä 1954 se täydellisen uusimisen jälkeen liitettiin Kolmanteen Koulutuslaivueeseen Londonderryssä. Muutostöiden vuoksi alus muuttui hävittäjästä nopeaksi saattajaksi sukellusveneentorjuntaan. Aluksen ominaisuudet ovat seuraavat:

uppouma	1710 tonnia
pituus	108,8 m
leveys	10,9 m
syvyys	5,1 m

RAuL:n järjestämä kilpailujohtajakurssi Vuokatilla.
(Liittyy kirjoitukseen sivulla 10.)

Aseistuksena 2 kaksiputkista syvyyspomminheitintä,

1 neljän tuuman tutkaohjattu kaksoistykki,

1 Boforsin 40 mm:n kaksoistykki.

Kesäkuussa 1956 alus jälleen siirrettiin reservilaivastoon. Tammikuussa 1959 se joutui jälleen korjaustöiden alaiseksi ja niiden päätyttyä liitettiin

Dartmouthin Koulutuslaivueeseen 18. 8. 1959. Siitä lähtien Urchin on ollut 50 merikadetin ja nuorten upseerien koululainavana.

Urchin on vanha englanninkielinen nimi siilille. Aluksen tunnuslauseena on »Aseistettu puolustusta varten», mikä kuvaa sekä aluksen että sen vertauskuvana olevan siilin ominaisuuksia.

Kapteeni E. Salmi:

Tutustumistilaisuus

Pohjanmaan

Tykistörykmenttiin

29. 4. 61

Pohjois-Pohjanmaan Reservin Aliupseerien Piirin puheenjohtaja oli aikaisemmin talvella keskustellut rykmentin komentajan, eversti A. Roinisen kanssa mahdollisen tutustumistilaisuuden järjestämismahdollisuudesta. Tällöin oli todettu, että tällainen tilaisuus oli mahdollista järjestää huhtikuun lopulla. Piirisihteerin ottaessa myöhemmin

rykmentin komentajaan yhteyden sovittiin tilaisuuden ajankohdaksi 29. 4. 61. Samalla sovittiin tilaisuuden laajentamisesta myös reservin upseereita koskevaksi.

Tämän jälkeen ryhdyttiin kiireellisesti lähettämään kutsuja ennakkoilmoituksia varten reserviupseerikerhoille ja reservin aliupseeriyhdistyksille. Ennakkoilmoitautumisia tuli n. 100 siitä huolimatta, että se oli olosuhteiden pakosta järjestetty arkipäiväksi, joka seikka rajoittaa osanottajamäärää.

Kun tilaisuuden alkamishetki koitti 29. 4. klo 10.00, todettiin, että 83 res.upseeria ja -aliupseeria oli saapunut paikalle. Tilaisuus alkoi juhlavasti, kun alkuun oli järjestetty kotiutuvien varusmiesaliupseerien kersantiksi ylentämistilaisuus Oulun kasarmilla, rykmentin lipun ja lippupatterin juhlistaessa hetkeä. Tässä tilaisuudessa luovuttivat myös Pohjanmaan

Pohjois-Suomen reservin upseerien neuvottelukokous Rovaniemellä

Äskettäin oli hotelli Polarissa Rovaniemellä Kainuun, Lapin ja Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeripiirien ja niiden kerhojen yhteinen neuvottelutilaisuus. Kokouksessa olivat läsnä myöskin Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja ev. T. Saukkonen, LR:n komentaja ev. V. Kivikko, Kemin sotilaspäätalon pääll. evl. M. Loikkanen sekä Rovaniemen sotilaspäätalon pääll. evl. S. A. Harjula. Suomen Reserviupseeriliiton edustaja-

na oli majuri A. Raassina ja Maanpuolustuksen Tuki ry:n edustajana kapt. J. Kilpi.

Kokouksessa olivat edustettuina kaikkien kolmen piirin hallitukset ja yhteensä 21 eri reserviupseerikerhoa, joista Kainuusta 2, Lapista 9 ja Pohjois-Pohjanmaan piiristä 10, ollen koko osanottajavahvuus 66 upseeria.

Kokouksen puheenjohtajana toimi aamupäivällä Lapin Reserviupseeripiirin puheenjohtaja majuri P. V. Pentikäinen sekä iltapäivällä Kai-

Reservin Aliupseerien Piirin edustajat kapt. E. Salmi sekä yäpäät V. Irjala ja A. Kotka RAuL:n plaketin parhaimmalle ylennetyille kersantille.

Em. tilaisuuden jälkeen siirryttiin sotilaskotiin kahville, jonka aikana rykmentin komentaja piti yleisselostuksen rykmentistä ja sen perinteistä.

Klo 11.15 jälkeen tutustuttiin majoitusoloihin ja todettiin, että ne olivat huomattavasti parantuneet. Senjälkeen seurasi rykmentin ase- ja viestikaluston esittely, joka saavutti tutustujien osalta suurta mielenkiintoa.

Ohjelmassa seurasi klo 13.00 Hiukkavaaran maastossa taisteluharjoituksen seuraaminen. Tämä antoi hyvin havainnollisen kuvan

tykistön toiminnasta, sillä eri elinten toiminta oli hyvin havainnollisesti esillä. Aikaisemmin tykistössä palvelleet totesivat myös sen, että menetelmissä on eräiltä osilta tapahtunut huomattavia muutoksia.

Klo 15.15 oli sitten vuorossa päivän viimeinen ohjelma: päivällinen Kasarmin ruokalassa. Se maistui kaikille hyvin ja varsinkin hyvä, kuuma keitto saavutti suosion ulkona olleen kylmän ilman takia. Ainoa varjopuoli koko tilaisuudessa olikin erittäin kylmä ilma, joka haittasi seuraamista ehkä jossain määrin. Tätä kylmyyttä ei kuitenkaan juuri huomattu sen hyvän ja vaativan järjestelyn takia, joka oli rykmentissä suoritettu meidän parhaaksemme. Lausumme siitä vieläkin kiitokset.

nuun Reserviupseeripiirin pj. kapt. Mauno Vahla ja sihteereinä ylil. M. Koskinen ja vänr. Mauri Majava.

Neuvottelukokouksen avauksen suoritti isäntäpiirin pj. majuri P. V. Pentikäinen toivottaen sekä kutsuvieraat että osanottajat tervetulleiksi yhteiseen kolmen pohjoisimman reserviupseeripiirin kokoukseen. Avauspuheessaan hän totesi mm., että vastaavanlainen kokous pidettiin vuoden 1959:n lopulla Oulussa ja olivat ne tritittäin onnistuneet. RUL:n tervehdyksen esitti majuri Raassina sekä loi samalla pienen katsauksen tämän hetken liiton toimintaan. Maanpuolustuksen Tuki r.y:n toiminnan katsauksen esitti kapt. J. Kilpi.

Kokouksen muusta ohjelmasta mainittakoon majuri Pentikäisen alustus, Kokemuksia päätoimisten

piirisihteerien työstä; kapt. U. Suomisen alustus: Aatteellisen maanpuolustuston kehittäminen; kapt. Kauniskankaan alustus: RUL:n urheilutoiminnan rationalisointi ja ev. Saukkosen alustus: Reservin päällystön jatkokoulutus. Kaikkien alustusten johdosta syntyi vilkas ja antoisa keskustelu.

Lopuksi kokouksen puheenjohtajana toiminut kapt. Mauno Vahla kiitti kutsuvieraita, alustajia sekä osanottajia erinomaisista alustuksista ja niihin liittyvistä keskusteluista ja käytetyistä puheenvuoroista. Yhteenvetona e.m. neuvottelutilaisuuden vaikutelmista voidaan todeta, että ne olivat varsin antoisat ja että tämäläpaisia eri piirien välisiä yhteyksiä ja yhteistoimintaa olisi edelleenkin jatkettava ja sitä kehitettävä.

Luutnantti O. Alatalo:

Miesten hengelliset päivät

Kun Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeriipiirin hallitus viime syksynä suunnitteli kuluvan vuoden toimintaa, päätettiin silloin järjestää kolmet miesten hengelliset päivät eri puolille piiriä. Pitopaikkoina ajateltiin Oulua ja jotain piirin eteläosan ja Koillismaan kirkonkylää.

Ensimmäisenä pidettiin Miesten hengelliset päivät Oulussa helmikuun 25—26 päivinä. Näillä päivilä oli mukana yli kaksisataa miestä. Päivien tilaisuudet olivat karuja sananjulistustilaisuuksia vailla kaikkea ihmisviihdetä. Kuultu sana oli vakavaa, voimakasta ja herättävää julistusta, jonka miehet ottivat vakavina vastaan. Sana ja virret saivat pohjustaa miesten elämää ja toimintaa, miesten, jotka kaikki aina — vaikka ovatkin sotilaita — saavat tuntea olevansa Herran sotilaina kehoja taistelijoina, mutta armon kerjääjinä kuitenkin Hänen kädessään voidakseen seisoa uskollisesti sillä paikalla, missä Herra tahtoo meitä kansana ja yksilönä kurittaa ja siunata.

Päivillä olivat miesten mukana mm. 1. Divisionan komentaja, kenr.luutn. A. Maunula, Pohjanmaan Tykistörykmentin komentaja, eversti A. Roininen ja puhujina kenr.maj. E. Peura, eversti J. Jarkka ja kenttärovasti T. Muukkonen

sekä poliisitarkastaja T. Saarinen, rehtori S. Peltonen, johtaja J. Kouri ja konttoripäällikkö O. Alatalo.

Viime helatorstaina pidettiin toiset Miesten hengelliset päivät Oulaisissa. Aluksi osallistuttiin yhteiseen jumalanpalvelukseen Oulaisten kirkossa, jossa saarnasi kenttärovasti Tauno Muukkonen.

Jumalanpalveluksen jälkeen kokoonnuttiin Oulaisten Keskuskansakoululla, jonne paikallisen reserviupseerikerhon naisjaosto oli järjestänyt hyvän ruoka- ja kahvitarjoilun.

Iltapäivän tilaisuuksien alussa lausui Oulaisten kirkkoherra Heikki Mustakallio paikallisseurakunnan ja kerhojen tervehdykset ja totesi iloisena sen suuren innostuksen ja yksimielisyyden, jota oli osoitettu niin reserviupseeri- kuin aliupseerikerhojen ja naisjaoston puolelta näitä päiviä järjestettäessä.

Tämän jälkeen lausui Pohjois-Pohjanmaan Reserviupseeriipiirin ja piirin puheenjohtajan sekä oman tervehdyksensä piirisihtööri, kapteeni Eino Salmi ja totesi, että maanpuolustushengen lujittamisessa tarvitaan uskoa, ja toivoi, että Jumala saisi lainsaarnan kautta herättää omattunnot ja Pyhän Hengen kautta kirkastaa armoa ja syntienanteeksisaamista.

Päivän raamattutunnin piti kenttärovasti Muukkonen aiheesta »Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukouksella» (Jer. 31: 9) korostaen Jumalan armotekoa ja ihmisiä ja sitä, että usko Jumalaan auttaa kaikkein vaikeimmistakin koettelemuksista.

Päiväseurojen alussa soitti Ou-

Reserviupseerikerhojen kuukausi-ilmoitukset

Yhdistystoiminnan rationalisoimiseksi ja helpottamiseksi on eräissä muissa järjestöissä päädytty siihen, että yhdistykset laativat määrääjain ylempiin järjestöportaisiin tärkeimpiä järjestöasioita sisältävät ilmoitukset. Nämä tehdään yleensä määrättyyn kaavaan laaditulle lomakkeelle, josta on se etu, että kaikista yhdistyksistä saadaan samanlaiset tiedot.

Kerhojen kannalta olisi tällaisesta ilmoituksen teosta seuraavia etuja:

- kaikki ilmoituksessa mainitut toiminnot tulisivat jatkuvasti muistiinmerkityiksi
- kerhojen toiminta tulisi yhdenmukaisemmaksi
- vuosikertomuksessa tarvittavat tiedot syntyisivät pitkin vuotta ja

— kerhojen toiminta tehostuisi, kun siitä olisi ilmoitettava ja pidettävä piiriporraskin jatkuvasti ajan tasalla.

Reserviupseeripiirimme puheenjohtaja, kapteeni F. Kuusisto on suunnitellut kerhojemme ja piirimme tarpeita varten ilmoituslomakkeen, jolla kerhot kuukausittain ilmoittaisivat piirille toiminnastaan. Tätä lomaketta on suunniteltu käytettäväksi kuluvan vuoden aikana erikseen määrätystä päivästä alkaen, kokeiluluontoisena. Vuoden 1962 alusta alkaen käyttäisi piiri kyseistä lomaketta, paitsi edellä mainittuun tarkoitukseen, myös kerhojen toiminnan seuraamiseen niin, että siitä annettaisiin pisteitä. Tällöin eri tilaisuuksille ja toimintoille annettaisiin pistemäärät, jotka kerhoille tiedoitettaisiin etukäteen. Näin muodostuisi kerhojen välillä kilpailu, jossa vuosittain kolme parasta palkittaisiin. Samalla saavutettaisiin myöskin päätarkoitus, joka on

- toiminnan suunnitelmallisuuden aikaansaaminen
- kerhojen toiminnan helpottumi-

laisten Poikatorvisoittokunta opettaja Rannan johdolla »Suomalaisen sotilaan hymnin». Tilaisuudessa lauloi myös Oulaisten Mieskuoro johtajaopettaja Tirilän johdolla laulun »Kun maan melu häipyä» ja koraalin »Kiitos nyt Herran». Seuroissa puhuivat kirkkoherra Heikki Mustakallio, rovasti Leevi Kinnunen, rehtori Simo Peltonen, johtaja Jouni Kouri ja konttoripäällikkö Olavi Alatalo. Virrenveisuus ja sananjulistuksessa kaikui pa-

rannuksen kehoittavana vakava varoituksen ja nuhteen mutta myös rakastava armon ja anteeksiantamuksen sana, joka jäi jokaisen miehen tuntuun. Herra, joka sen yksin tekee, antakoon täyden armonsa kirkastua meille miehille sielujemme pelastukseksi.

Nämä päivät rohkaisevat meitä rukoilemaan ja tekemään työtä uskossa, että Jumala suuressa armosaan tahtoo herättää Suomen miehet uuteen elämään.

Kerhojen ja yhdistysten toiminta

OULUN

RESERVIUPSEERIKERHO RY

JASENMAKSUN suoritus on jokaisen jäsenen muistettava hoitaa nyt keväällä. Maksunhan voi suorittaa lähetetyllä tilillepanokortilla postiin tai suoraan taloudenhoitajalle ltn. Hurskaiselle Turun Kul-taseppään. Jos suorittaminen jää kesään tai syksyyn, niin se unoh-tuu.

NUORTEN UPSEERIEEN

sisäämmuntojen sarjakilpailut 14. 2.—24. 4. 61. Tuloksia:

1) vänr. Reijo Kaikkonen 104 pist., 2) luutn. Reijo Louhimaa 87; 3) vänr. Unto Paasio 60; 4) Matti Vanninen 57; 5) vänr. Erkki Soininen 52; 6) vänr. Ahti Rahikkala 49; 7) vänr. Aarno Elovaara 40; 8) vänr. Mauri Itälahti 40; 9) luutn. Timo Tähtinen 34; 10) luutn. Heikki Miettunen 19; 11) vänr. Matti Asikainen 16; 12) vänr. Pekka Haapalainen 14; 13) vänr. Kalervo Kokko 9; 14) vänr. Heikki Ollikainen 6 pist.

nen siinä, että asiat ovat jatku-vasti kunnossa

- maanpuolustustyön tehostumi-nen ja
- välillisesti toimintainnon kasva-minen.

Kun piirihallituksen työvaliokun-ta on asian käsitellyt ja lomakkeet painettu lähetetään käyttöön otet-tavat lomakkeet kerhojen sihtee-reille asiaankuuluvine lähempine ohjeineen.

Viidelle ensimmäiselle ammunto-jen valvoja yll. A. Yli-Rajala ja-koi Oulun Seudun Osuuskassan lahjoittamat hopealusikat. Ammun-nat jatkuvat edelleen maanantaisin klo 18 Rautatalon kerhohuoneistos-sa.

HERRASMIESKILPAILUJEN

jotka pidettiin 5. 5. 61 Raatin, Pi-kisaaren ja Korkeasaaren maastos-sa tiikusateessa, tulokset muodos-tuivat seuraaviksi:

1) ltn. Jaakko Paasivirta 42 pis-tettä (kartanluku 20, ammunta 12, uinti 0); 2) lääk.ev.ltn. Pentti Hal-metoja 52 (13, 6, 4); 3) kapt. O. Kinos 62 p. (35, 10, 5); 4) ltn. Tee-mu Krannila 66 p. (28, 20, 14); 5) kapt. V. Kytökangas 68 p. (20, 8, 1); 6) yll. Jorma Husso 80 p. (49, 16, 12); 7) ltn. Heikki Miettunen 89 p. (49, 6, 17); 8) yll. Eino Mat-tila 90 p. (23, 14, 3); 9) yll. Yrjö Kinnari 101 p. (68, 18, 15); 10) vänr. Heikki Rapo 139 p. (99, 4, 16).

Lajeina oli 2—3 km lenkillä kar-tanluku, arviointi, ammunta ja Ui-mahallissa uinti. Hauskaan kilpaan kannattaa seuraavalla kerralla jo-kaisen upseerikuntoaan vaalivan tulla mukaan.

HENGELLINEN TOIMINTA

Res. ja akt. upseerien ja aliup-seerien **raamattupiiri** kokoontuu helluntaipyhien takia poikkeuksel-lisesti 29. 5. 61 klo 19 Keskustan seurakuntatalolla Isok. 17. Esillä 1. Kor. 3. luku. Kenttärovasti Muuk-konen.

OULUN YLIOPISTON YLI- OPPILOSKUNNAN RESERVI- UPSEERIKERHO

Oulun yliopistossa opiskelevat reserviupseerit kokoontuivat maaliskuun 22 p:n perustamaan omaa kerhoa. Läsnä oli n. 80 ylioppilasta. Vierailevana esitelmöitsijänä oli ylil. O. Hämäläinen sekä edustajia Oulun Reserviupseerikerhosta.

Kokouksen osanottajat lausui tervetulleeksi ylioppilaskunnan isäntä vänr. Matti Reinilä, joka valittiin myös kokouksen puheenjohtajaksi. Pöytäkirjaa piti alil. Esko Suho-

nen. Kun oli keskusteltu kerhon perustamisesta ja kuultu ltn. Erkki Nurmen selostus kokemuksistaan Helsingin vastaavasta RU-toiminnasta, päätettiin perustaa oma erillinen kerho, joka kuuluu Pohjois-Pohjanmaan reserviupseeripiiriin. Kerhon nimikysymys jätettiin avoimeksi. Valittiin kerholle va. hallitus, jonka tehtäväksi tuli toiminnan suunnittelu ja sääntöjen laatiminen. Hallitukseen kuuluvat: puh.j. vänr. Matti Asikainen, siht. vänr. Osmo Pekkala sekä vänrikki Juhani Seppänen, Matti Saukkonen, Matti Sihvonen, Heikki Rapo, Seppo Tuominen, Matti Reinilä ja alik. Esko Suho-

nen. RUL:n nuorten upseerien toimikunnan ja Oulun RU-kerhon puolesta esitti tervehdyksen ja selosti liiton kantaa ltn. Heikki Miettunen. Samalla hän lausui uuden kerhon jäsenet tervetulleiksi RUL:n piiriin. Ylil. O. Hämäläinen piti esitelmän nykyisistä pst-aseista ja nakkij- ja olut-tarjoilun jälkeen katsottiin lopuksi muutamia filmejä.

Toimintaa.

Kaksi päivää kerhon perustamisen jälkeen kokoontui hallitus neuvottelutilaisuuteen, jossa oli läsnä myös RU-liiton pääsihteeri hajuri Aimo Raassina. Hän antoi hallitukselle hyviä neuvoja ja ohjeita, lupasi järjestää Liitosta pienen määrärahan alkuvaikeuksien voittamiseksi. Toiminta- ja sääntöasioita hallitus on kokoontunut pohtimaan kolmesti.

Tutustumisretken PohmTR:iin kerho osallistui 26:n miehen voimalla. Omia tilaisuuksia kerholla ovat olleet sisäammunnat Rautatalossa kahtena perjantaina ja »Jokamiehen Jotos» maastokilpailu sunnuntaina 7. 5. Ammunnoissa on ollut runsaasti osanottajia, mutta jotostelupäivänä sattunut sade, metsän lumisuus, varusteiden puutte ym. hyvät tekosyyt olivat peloittaneet osanottajat vähiin; vain neljä urhoollista oli uskaltanut mukaan. Vänrikkien Rapo ja Tikkanen laatimat rata ja arviointitehtävät olivat sopivia juuri herra jokamiesupseerin ensimmäiseen kevätkilpailuun.

VIHANNIN RESERVIN- ALIUPSEERIT r.y:n KUULUMISIA

Kilpailukausi tänä vuonna alkoi res.ups.kerhon järjestämällä paikallisilla talvimestaruuskilpailuilla 4. 2., joissa menestyksemme oli kohutalainen, vaikka ensimmäisille sijoille asti emme yltäneetkään. Ensimmäisen tosi koitoksen kävimmekin sitten Oulussa 19. 2. Pohjois-Pohjanmaan Reservin Aliupseeripiirin talvimestaruuskilpailuissa, joihin olimme lähettäneet täyden joukkueen. Menestyksemme näissä

kisoissa oli meille varsin yllätyksellinen, voitimmehan nimittäin joukkuekilpailun lisäksi vielä mestaruuden »kuumassa» sarjassa ja saman sarjan viiden parhaan joukkoon saimme mahtumaan kaikki neljä miestämme, joten alku oli meille varsin lupaava. Hiihtoammuntakilpailut pidimme 26. 3., joihin olimme kutsuneet myös upseerit mukaan, mutta valitettavan yhteensattuman vuoksi jäi upseerien osanotto yhden miehen varaan. Tässä kilpailussa oli hiihdettävä matka 6 km, ammunta suoritettiin pienoiskiväärillä n. 2 km ennen maalia, ammuttiin 50 m matkalta 10 laukausta, joista 5 laukausta makuulta ja 5 laukausta pystystä.

Kilpailutoiminnasta mainitaksemme vielä, osallistumme RAuL:n ampumamestaruuskilpailuihin, jotka pidetään kotirataotteluna. Upseerien järjestämät tarkkuuskilpailut pidetään 23. 5. Nämä kilpailut ovatkin keränneet joka vuosi runsaan osanottajajoukon. Kuluneena talvena olemme osallistuneet aktiivisesti ilmakivääriammuntoihin, jotka on pidetty »Tervahovissamme» kerran viikossa. Näihin ammuntoihin ovat osallistuneet niin upseerien, aliupseerien kuin miehistönkin jäsenet ja osanotto on ollut erittäin runsasta kaikilta. Suuri kunnia lankesi osaksemme, kun saimme Piirin lähettämän kirjeen, jossa meitä pyydettiin lähettämään edustajamme Vuokatilla pidettävälle kilpailujohtajakursseille. Niinpä sitten kiitollisina lähetimme mekin urheilualiupseerimme saamaan vartenotettavaa oppia.

Kesällä kilpailutoiminnan ohella olemme ottaneet osaa myös sota-

Piirisihteeri tiedottaa

RUL:n Harrastusammunta v. 1961

Kaikkia piirimme reserviupseerikerhoja kehoitetaan runsaslukuisesti osallistumaan tähän ammuntaan, joka kestää 30. 6. 61 saakka. Samalla muistutetaan siitä, että kerhojen tulokset on, puheenjohtajan ja urheilu-(ampuma-)upseerin allekirjoituksin lähetettävä piirille 15. 7. 61 mennessä, tullakseen kilpailussa otetuksi huomioon.

Samalla muistutetaan siitä, että RUL:n ampumamestaruuskilpailut ovat Oulussa 26—27. 8. 61 ja piirin kilpailut myös Oulussa 5—6. 8. 61. Toivotaan vilkasta harjoitusta.

Piirisihteerin loma- ym. asiat

Tiedotetaan, että piirisihteeri on vuosilomalla 1. 7.—31. 7. 61. Tänä aikana on posti osoitettava ao. piirien puheenjohtajille. Samalla tiedoitetaan, että piirisihteeri on kesä kautena alkaen 1. 6. 61 varmin tavattavissa iltaisin klo 16.30 jälkeen puhelimitse numerolla Oulu 71326. Muuna aikana on puhelinosoite sama kuin aikaisemmin eli 12625. Posti lähetetään edelleen entisellä osoitteella.

Seuraavan piirilehden ilmestyminen

Tiedoitetaan, että seuraava numeromme 3 ilmestyy 1. 9. 61. Siihen tarkoitettu reserviupseerikerhojen ja reservin aliupseeriyhdistysten aineisto pyydetään lähettämään 20. 8. 61 mennessä. Käyttäkää innokkaasti kynää ja kameraa!

invalidien auttamiseen talkootoiminnan merkeissä.

Peruskalliomme—maanpuolustus

Auto-Rengasyhtiö Oy, Oulu
Kansallis-Osake-Pankki, Oulu
Kuusamon Kalastustarvike V. Törmänen,
Kuusamo
Kuusamon Osuuskassa, Kuusamo
Kuusamon Osuuskauppa, Kuusamo
Osakeyhtiö Toppila, Oulu
Oulu Osakeyhtiö, Oulu
Oulun Seudun Osuuskassa, Oulu
Oulun Säästöpankki, Oulu
Pohjoismaiden Yhdyspankki, Oulu
Pohjoismaiden Yhdyspankki, Oulu-Tuira
Rantsilan Kauppayhtiö, Rantsila
Rantsilan Osuuskassa, Rantsila
Rauma-Repola, Martinniemen tehtaas,
Haukipudas
A. Santaholma Oy, Oulu
SOK:n Oulun konttori, Oulu
Weljekset Åström Oy, Oulu

**MIEHISTEN MIESTEN
REIPPAITTEN POIKIEN
KUVALEHTI**

PEITSI

LEHTEMME SISÄLTÄÄ

- ERÄNKÄYNTIÄ JA URHEILUA
- JÄNNITYSKERTOMUKSIA JA SOTAMUISTELMIA
- MAANPUOLUSTUKSEN SIVIILI- JA SOTILASALOJEN ESITTELYÄ
- NUORISON HARRASTUKSIA
- TEKNIIKAN JA TIETEEN SAAVUTUKSIA
- HUUMORIA JA ROMANTIikkaa
- JATKOKERTOMUKSIA, KUVASARJOJA JA KILPATEHTÄVIÄ

ITSENÄINEN ASIALLINEN KIIHKOTON

**Kerran kuussa ilmestyvä, isokokoinen, runsaasti kuvitettu
syväpainolehti, jonka julkaisemisella ei tavoitella liike-
voittoa.**

